

**GENEL KADINLAR VE GENELEVLERİN TABİ OLACAKLARI HÜKÜMLER VE
FUHUŞ YÜZÜNDEN BULAŞAN ZÜHREVİ HASTALIKLARLA MÜCADELE
TÜZÜĞÜ**

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 30.3.1961,No: 5/984
Dayandığı Kanunun Tarihi : 24.4.1930,No: 1593
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 19.4,1961,No: 10786

BİRİNCİ KISIM

Teşkilat

Komisyon ve kurullar:

Madde 1 – Fuhuşu murakabe etmek, fuhuş sebebiyle bulaşan zührevi hastalıkların yayılmasına ve bu yüzden amme nizamının bozulmasına mani olmak üzere biri "Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyonları" diğeri "Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyonlarına Yardım Kurulları" olmak üzere iki teşekkül kurulmuştur.

**Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele
Komisyonları**

Teşkil şartları:

Madde 2 – Bir yerde, zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonu kurulabilmesi için aşağıdaki şartların bulunması lazımdır:

- a) Bu Tüzükteki sağlık kayıt ve şartlarının tamamıyla uygulanmasına elverişli müesseselere malik olmak veya bu müesseselerin teşkiline imkan bulunmak,
- b) Polis teşkilatı kurulmuş olmak,
- c) Belediye teşkilatı bulunmak.

Madde 3 – Bir belediye sınırı içerisinde birden fazla kazanın bulunması halinde, zührevi hastalıklarla mücadele komisyonunun her kazada kurulması mecburi olmayıp vilayet makamının uygun göreceği şekilde göre bir veya birkaç komisyon teşkil olunabilir.

Komisyonun vazifesi:

Madde 4 – Komisyonun vazifesi:

- a) Fuhuş yüzünden bulaşan zührevi hastalıkların yayılmasını önlemek için gereken tedbirleri almak,
- b) Zührevi hastalıkların ve fuhuşun zararlarını ve yayılmasını önlemeğe dair olan kanun ve tüzüklerin gereği gibi uygulanmasını sağlamak,
- c) Teşkilatın hesaplarını denetlemek.

Komisyonun kısımları:

Madde 5 – Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonları; idari, sağlık ve icra işleriyle görevli olmak üzere üç kısma ayrılır.

İdare kısmı:

Madde 6 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Komisyonun idare kısmı:

İllerde;sağlık ve sosyal yardım müdürü veya görevlendireceği bir yardımcısı, en büyük polis amiri veya görevlendireceği bir yetkili, ahlak zabıtasında görevli bir memur, varsa deri ve tenasül hastalıkları dispanseri uzman tabip veya tabiplerinden biri, yoksa il merkez hükümet tabibi, bunlarda yoksa belediyetabibi, varsa il sosyal hizmet merkezinden bir sosyal hizmet uzmanı veya sosyal yardımcıdan.

İlçelerde; hükümet tabibi veya en kıdemli merkez sağlık ocağı tabibi bunlar yoksa belediye tabibi, varsa zührevi hastalıklar muayene tabibi, en büyük polisamiri, varsa ahlak zabıtasından görevli bir memurdan kurulur.

Komisyonca, illerde; sağlık ve sosyal yardım müdürü veya görevlendireceği yardımcısı, ilçelerde; hükümet tabibi veya sağlık ocağı tabibi, bunların bulunmaması halinde belediye tabibi başkanlık eder.

Sağlık kısmı:

Madde 7 – Komisyonun sağlık kısmı; genel kadınlarla, fuhuşu sanat ve geçimvasıtası yapan 23 üncü maddedeki kadınların sağlık muayenesi ve genel evlerin sağlık teftişi ve hastalıkların tedavisi için yeteri kadar tabip, hasta bakıcı, lüzumu halinde katip ve odacıdan ibarettir.

Muayene tabipleri çok olan şehirlerde bir baştabiplik kurularak sağlık kısmının idaresi kendisine verilir.

Muayene işi az olan yerlerde Hükümet veya belediye tabipleri bu işi sıra ile yaparlar.

Sağlık kısmının görevlerinden; muayene, tedavi ve koruma işlerinin yürütülmesinden muayene memuru tabipler, baştabipler, sağlık ve sosyal yardım müdürleri müteselsilen sorumludurlar.

İcra kısmı:

Madde 8 – Komisyonun icra kısmı; genel kadınlarla, fuhuşu sanat ve geçim vasıtası yapan 23 üncü maddedeki kadınların ve genel evlerin tesbit ve tescili, gizli fahişelerle gizli fuhuş yapılan yerlerin meydana çıkarılması, muayenesine lüzum görülen şahısların getirilmesi, kapanması gereken yerlerin kapatılması ve zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonları tarafından alınan kararların uygulanması ve yürütülmesi için mahallin en yüksek polis amirinin gözetim ve sorumluluğu altında yeteri kadar ahlak zabıtası memuru veya sivil polisle, katip ve dosya memurlarından ibarettir.

Komisyon toplantıları:

Madde 9 – Komisyon en az haftada bir defa başkanın davetiyle toplanır. Kararlar çoğunlukla verilir. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu tarafın oyuna itibar olunur. Kararlar, vilayetlerde valinin, kazalarda kaymakamın onayı ile tamam olur.

Kaymakam tarafından onaylanmayan kararlar üzerinde komisyonca ısrar edildiği takdirde, mesele valiliğe bildirilir ve valiliğin kararına uyulur.

Valiler tarafından onaylanmayan kararlar üzerinde komisyonca ısrar edildiği takdirde, vali tarafından sebeplerinin beyanı ile keyfiyet Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bildirilir. Bakanlığın kararı yerine getirilir.

Komisyon kararları:

Madde 10 – Komisyon kararları hususi bir deftere özet olarak yazılıp her toplantı sonunda üyeler tarafından imzalanır. Kararlara vali veya kaymakam tarafından onaylandıktan sonra komisyon üyeleri, kararların kendilerini ilgilendiren kısımlarını gelecek toplantıya kadar yapmak ve yapamadıklarının sebeplerini bildirmek mecburiyetindedirler.

Valinin vazifeleri:

Madde 11 – Valiler, vilayet merkezlerinde vekazalardazührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonunun kurulmasını ve üyelerinden bazılarının ayrılması halinde bu Tüzüğe göre tamamlanmasını sağlamak, komisyonun muntazam toplantısını, üyelerin devamını ve işin intizam ile yürütülmesini denetlemekle mükelleftirler.

Kaymakamlar kazalarındaki komisyonların denetlenmesinde valilerin haiz oldukları yetkiye sahiptirler.

Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyonlarına Yardım Kurulları

Teşkil şartları:

Madde 12 – İkinci maddeye göre, zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonunun kurulmasına imkan olmayan kaza merkezlerinde, en yakın komisyona bağlı olmak üzere, kaymakamın başkanlığında en büyük zabıta amirleri ve varsa res-mi veya hususi tabipten ve belediyece seçilen bir zattan mürekkep (Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonlarına yardım kurulu) teşkil olunur.

Bu kurullar lüzumu halinde kaymakamın daveti üzerinde toplanır.

Vazifeleri:

Madde 13 – Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonlarına yardım kurullarının vazifeleri aşağıda gösterilmiştir :

- a) Bölgelerinde zührevi hastalıklara yakalanan kimseler olup olmadığını araştırmak veya bu hastalıklara yakalandığı şüphesini verenleri tesbit eylemek,
- b) Genel kadın olarak tescili gerekecek veya sağlık tedbirlerine tabi tutulacak kadın, bulunup bulunmadığını soruşturmak,
- c) Namuslu kimseleri fuhuşa ve ahlaksızlığa tahrik ve teşvik edenleri tesbit etmek,
- d) Fuhuş için gizli yer sağlıyanları tesbit etmek,
- e) a, b bentlerindeki halleri en yakın zührevi hastalıklarla mücadele komisyonuna bildirmek, c ve d bentlerindeki hallerde de resmi teşebbüsatta bulunmak.

Yönetmelik:

Madde 14 – 7 ve 8 inci maddelerde yazılı sağlık ve icra kısımlarının ve 12 nci maddede yazılı zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonlarına yardım kurullarının görevlerini ne şekilde yapacakları Sağlık ve Sosyal Yardım ve İçişleri Bakanlıkları tarafından hazırlanacak bir yönetmelikte belirtilir.

İKİNCİ KISIM

Tarifler

Genel kadınlar :

Madde 15 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Başkalarının cinsi zevkini menfaat karşılığı tatmin etmeyi sanat edinen ve bunun için değişik erkeklerle münasebette bulunan kadınlara (Genel kadın) denilir.

Genel evler:

Madde 16 – Genel kadınların bir arada oturarak fuhuş yaptıkları veya bu mak- sat için toplandıkları yerlere (Genel ev) ismi verilir.

Birleşme yerleri:

Madde 17 – Fuhuş maksadiyle muhtelif kimselere kısa müddetler için açık bulundurulmuş kapalı yerlere (Birleşme yerleri) denilir.

Tek başına fuhuş yapılan evler:

Madde 18 – Fuhuşu tek başına yapan kadınların ikametgah edinip içinde fuhuş yapmayı itiyat ettikleri yerlere (Tek başına fuhuş yapılan ev) denir.

Fuhuş yerleri:

Madde 19 – Bu Tüzükte geçen (Fuhuş yerleri) tabiri; genel ev, birleşme yerleri ve tek başına yapılan evleri kapsar.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Genel kadınların tesbit, tescil, muayene ve tedavileri

Tesbit:

Madde 20 – Mükerreren ve bir çok erkeklerle münasebette bulunması dolayısıyla bir kadının fuhuşu sanat edindiğinden şüphe edilir ve hakkında gizli ve etraflıca yapılan inceleme ile elde edilen müspet delillerle kendisinin 15 inci maddede yazılı genel kadınlar vasıflarını haiz olduğu meydana çıkarılırsa, evvela bu kadını fuhuşa sürükleyen sebepler komisyonca araştırılır ve kendisinin tekrar namuslu bir hayata dönmesini sağlayacak tedbirler düşünülür. Bu tedbirlerin faide vermediği hallerde bu kadın hakkında 21 inci maddedeki şartlar varsa Genel Kadınlar hakkındaki hükümler, bu şartlar yoksa 23 üncü maddede yazılı sağlık tedbirlerine dair hükümler uygulanır.

Bir kadın hakkında bu hükümlerin uygulanması Komisyon kararına bağlıdır.

Tescil şartları:

Madde 21 – Komisyonca bir kadının genel kadın olarak tesciline karar verilebilmesi için, aşağıdaki şartların bulunması lazımdır:

- a) Fuhuşu kendisine sanat edinmek veya 20 nci madde gereğince hakkında komisyonca karar verilmiş olmak,
- b) 21 yaşını bitirmiş olmak,
- c) Yabancı tabiiyetinde bulunmamak,
- d) Tabiiyetsiz olmamak.

Tescil:

Madde 22 – Genel kadın olarak tescili gerekeceği komisyon tarafından 20 ncimaddeye göre yapılan inceleme ile anlaşılacak kadınların her biri için ekli örneğe göre (Sicil kartonu) tertip edilip numaralanır ve bu kartona kadınların birfotoğrafı yapıştırılıp adları, soyadları, yaşları, doğdukları, ikamet ettikleri ve fuhuş yapacakları yerler kaydolunur.

Bu kartonlar, komisyonca uygun görülen bir yerde saklanır.

Kadınların nüfus hüviyet cüzdanları da makbuz karşılığında alınarak kartonaeklenir. Bu suretle kaydedilen genel kadınların ellerine sicil kartonunun numarasını gösteren, ekli örneğine uygun bir (Hüviyet muayene cüzdanı) verilir. Bu cüzdanda, sahibinin kim olduğunu gösteren bilgilerden başka, sicil kartonundakinin aynı olan bir fotoğrafı ve yılın her ayına mahsus birer sahife üzerine haftada iki defa yapılacak muayenelerin kaydına mahsus haneleri gösteren bir kısım bulunur. Bu cüzdanlar her yıl değiştirilir.

Sağlık tedbirleri uygulanacak kadınlar:

Madde 23 – Fuhşu sanat ve geçim vasıtası edindikleri 20 nci maddeye göre yapılan inceleme ile anlaşılan fuhşla melûf 18 yaşını bitirmiş ve 21 yaşını bitirmemiş kadınların her biri için lüzumu halinde komisyonca ekli örneğe göre bir (Gizli sağlık kartonu) tertip edilip numaralanır. Bu kartona kadınların fotoğrafları yapıştırılıp adları, soyadları, yaşları, doğdukları ve ikamet ettikleri yerler kaydolunur.

Korunacak küçükler:

Madde 24 – Fuhşa sürüklenen veya bu tehlikeye maruz bırakılan: 18 yaşından küçük kimseler hakkında 6972 sayılı Korunmaya Muhtaç Çocuklar hakkındaki kanun hükümlerine göre gereken tedbirler alınır.

Muayane:

Madde 25 – (31.1.1973 - 7/5786 K.)

Bütün genel kadınlar, izinli olsalar dahi, haftada iki defa, 23 üncü maddede yazılı kadınlarda, on günde bir defa kendilerini resmi tabibe muayene ettirmeye mecburdurlar.

Resmi muayene:

Madde 26 – Resmi muayeneyi kabul etmiş olan bütün genel kadınlar zührevi hastalıklar tabibi tarafından bu gibi muayeneler için ayrılan mahalde muayene edilirler. Muayene neticesi protokol defterine kayıt edileceği gibi kadınların hüviyet muayene cüzdanlarına da işaret olunur.

23 üncü maddedeki kadınlar komisyonca verilecek gizli listelere göre muayene edilirler. Bunlardan arzu edenlere, ekli örneğe göre (Sağlık cüzdanı) verilebilir.

Hususi muayene:

Madde 27 – 31 - (Mülga 31.1.1973 - 7/5786)

Tedavi:

Madde 32 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Yapılan muayene sonucunda Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 129 uncu maddesinde yazılı hastalıklardan birine tutulmuş olduğu anlaşılan genel kadınlar, Kanunun bu maddesine göre sanatlarını yapmaktan men edilerek haklarında aşağıda yazılı işlem uygulanır:

a) Cüzam ve ilerlemiş verem hastaları, gereken işlemin yapılması için mahalli sağlık ve sosyal yardım müdürlüğüne, hükümet veya sağlık ocağı tabipliğine bildirilir.

b) Zührevi hastalıkların her türlü şekilleriyle, uyuz empetigo ve entertrigo hastalıklarına yakalanmış olanlar, revir ve hastanede tedavi altına alınır.

Her iki haldede, bu kadınların sanatlarını yapmaktan men edildikleri zührevi hastalıklarla mücadele teşkilatının icra kısmına yazı ile bildirilir.

Zührevi bir hastalığa tutulduğu anlaşılan ve hastalığı etrafına bulaştıracağından şüphe edilen 23 üncü maddede yazılı kadınlar hakkında da, bu maddenin (a) ve (b) bentleri hükümlerine göre işlem yapılır.

Ayakta tedavi:

Madde 33 – 32 nci madde gereğince sanatlarını yapmaktan men edilen ve mezkûr maddenin (b) bendine göre hastaneye yatırılması gereken kadınlar, hastane yoksa veya yer bulunmazsa resmi tabip tarafından ayakta tedavi edilirler.

Tedavi esnasında, fuhş yaptığı sabit olanların veya geçmişteki ve tedavi zamanındaki durumuna göre böyle bir şey yapacağından şüphe edilenlerin behemehal uygun bir mahalde tecridi gerekir.

Hastaneye sevk:

Madde 34 – Bulaşıcı devrede firengi belirtileri gösteren genel veya 23 üncümaddede yazılı kadınların, behemehal hastanede bulaşıcı devre geçinceye kadar yatırılarak tedavisi gerekir. Bunun için icabında ve zaruret hallerinde zührevi hastalığa yakalanmış olanlardan bulaşma tehlikesi en az olanlar çıkarılarak 33 üncü madde gereğince ayakta tedavi altına alınır ve bu suretle bulaşıcı devre belirtileri gösteren hastaya yer sağlanır. Belsoğukluğu, yumuşak şankr, ve tri-komonasis vajinaliz olanlar bulaşma tehlikesi geçinceye kadar tedavi olunurlar.

Sanatın tekrar yapılması:

Madde 35 – 32 nci maddenin (b) bendinde yazılı genel kadınlar iyi olduktan sonra sanatlarını yapabilirler. Firengili olan genel kadınların sanatlarını yapabilmeleri için en az bir tedavi devresi geçirmiş olmaları ve kanlarında serolojik reaksiyonun menfi çıkması ve hiç bir klinik belirti görülmemesi lazımdır.

Laboratuvar bulunmayan mahallerde kadınların serumu alınır ve en yakın resmi laboratuvarlardan birine gönderilerek tahlil ettirilir.

Tedavi mükellefiyetleri:

Madde 36 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Genel kadınlardan, kanlarında daima veya her türlü tedaviye rağmen, müspet serolojik reaksiyon bulunanlar veya tedavi devresine nazaran dinlenme süresinin sonunda veya tedavi esnasında tedaviye gelmemekte ısrar edenler ve 32 nci maddenin (a) bendinde gösterilenler, fuhuş yapmaktan kesin olarak men olunurlar. Bunlardan firengili kadınların kayıtları, hükümet veya sağlık ocağı tabipliklerine veya varsa firengi mücadale teşkilatına devrolunarak tedavileri ağılanır.

Ancak, firengi yönetmeliğinde yazılı bütün klasik tedavileri görmüş olmasınave herhangi klinik bir belirti göstermemesine rağmen Kolmer, V. D. R. L. ve Kanreaksiyonları müspet gelmekte ısrar eden hallerde, reaksiyonun kesin surette firengiye bağlı olup olmadığını anlamak için bu gibilerin kanlarında bir de T. P. İ. reaksiyonu yaptırılır.

Hasta hakkındaki son hüküm ve karar T. P. İ. reaksiyonuna göre verilir.

Madde 37 – 35 inci maddede yazılı firengili kadınlardan klinik belirtileri geçmiş olanların muntazam ve mütaakıp tedavilerinin yapılması için bunların hastaneye veya dispanserlerden birine devamı behemehal sağlanır.

Madde 38 – Muayene sonucunda hastalıklı çıkıp da kendilerini hususi surette tedavi ettirmek isteyen genel kadınlarla 23 üncü maddedeki kadınlardan tedaviye muntazaman geleceğine ve iyileşinceye kadar fuhuş yapmayacağına itimat edilenlerin, istekleri yerine getirilir.

Madde 39 – Hususi surette tedavi isteyen kadınlar, arzu ettiği tabibin ismini bildirdikten sonra keyfiyet kadının hüviyet muayene cüzdanına (23 üncü maddede yazılı kadınlar için varsa sağlık cüzdanına) işaret edilir ve resmi yazı ile tabibe gönderilir. Hususi tabip buna yazı ile cevap vererek, gönderilen hastanın Tüzük hükümlerine göre tedavisini üzerine aldığı bildirir. Bu yazı kadının kartonunda saklanır.

Tedaviyi üzerine alan tabibin 27 nci maddede yazılı ihtisas şartlarını haiz olması ve imzasının sağlık makamları tarafından onaylanmış bulunması mecburidir.

Madde 40 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

39 uncu madde gereğince tedavilerini yapmayı kabul eden özel tabip, 24 saat içinde bu tedaviyi üzerine aldığı resmi muayene tabibine bildirmekle yükümlüdür. Özel tabibin deri ve zührevi hastalıklar uzmanı olması gereklidir.

Özel tabip, tedaviyi terkeden veya tedaviye düzenli gelmeyenleri resmi muayene tabibine bildirmekle yükümlüdür.

Tedavi altında bulunan kadınların çalışması yasaktır, tedavi sonunda, bunların resmi muayene tabibi tarafından muayeneleri yapılarak iyileştikleri tespit olunduktan sonra çalışmalarına izin verilir.

Madde 41 – Bir şehir veya kasabada bu Tüzüğün 27 ve 38 inci maddeleri hükümlerinin uygulanıp uygulanmayacağı, zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonu tarafından kararlaştırılır.

Hususi tabiblerin mükellefiyeti:

Madde 42 – Hususi tabip tarafından tedavi edildiği esnada fuhuş yaptığı sabit olan kadınlar hakkında 34 üncü madde gereğince işlem yapılarak bunların behemehal tecridi sağlanır.

Madde 43 – Bu Tüzükte yazılı mecburiyetlere uymayan veya aykırı hareketeden, hususi tabiblerin, bir daha genelkadınlarla 23 üncü maddedeki kadınlar muayene ve tedavi etmelerine müsaade edilmez.

Genel kadınlarla 23 üncü maddedeki kadınların uymağa mecbur olduğu hükümler:

Madde 44 – (Değişik : - 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Resmi tabip tarafından muayeneye tabi tutulan veya resmi veya özel tabip tedavisi altında bulunan bütün genel kadınlar, 23 üncü madde de yazılı kadınlar, belirtilen gün ve saatlerde kendiliklerinden muayeneye gelmeye mecburdurlar.

Muayeneye ve tedaviye günlerinde gelmeyen veya 38 inci madde hükümlerinden faydalanarak özel tedaviye tabi olup da tedavilerini yaptırmadıkları bu tabip tarafından bildirilen kadınlar, zorla getirilerek resmi tabip muayene ve tedavisine konurlar. Bu tutumları tekerrür eden kadınlar, mevcut genelevlerden birine bağlanırlar.

Madde 45 – Genel kadınlar, zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonunun icra kısmına bağlı memurlarına istek üzerine, hüviyet muayene cüzdanlarını göstermeğe mecburdurlar. Memurlar bu cüzdanları icabında gözden geçirmek ve sahibinin muntazaman muayeneye gidip gitmemiş olduğunu incelemekle mükelleftirler.

Gününde muayenelerini yaptırmamış olan genel kadınlarla hüviyet muayene cüzdanlarını yanlarında taşımayanlar derhal tabibe muayeneye gönderilir ve o zamana kadar tecrit ve sanatını yapmaktan men edilir. Bunlardan hasta çıkanlar hakkında bu Tüzüğün mahsus maddeleri gereğince işlem yapılır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Genel evlerin açılma şartları ve mükellefiyetler

Sağlık şartları ve bölge:

Madde 46 – Genel evlerin açılabilmesi için:

- Polis teşkilatı olmak,
 - Hükümet veya belediye tabibi bulunmak,
 - Bu Tüzüğün sağlık kayıt ve şartlarına ait hükümlerini uygulayacak vasıtalara malik olmak veya bu hükümlerin uygulanmasını mümkün kılacak müesseselerin kurulmasını sağlamak,
- şarttır.

Madde 47 – Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonu tarafından vilayet veya kaza merkezlerinin hangi mahalle veya sokaklarında genel evler açılabileceği ilgililerin müracaatı üzerine tesbit olunur. Bu mahaller, umumi caddelerden görünecek yerlere veya bu gibi cadelere pek yakın olmayacaklardır. Tesbit edilen bölgenin dışında genel ev açılmaz.

Madde 48 – Genel evler; genel kadınların muayene ve tedavi edildiği müesseseler müstesna olmak üzere, resmi daire ve müesseseler, ibadet ve eğitim yerleri, spor sahalrı, genel toplanma, eğlence ve bayram yerleri yakınında ve bu yerlerden görülebilecek bir mesafede ve Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 178 inci maddesinde yazılı yerler dahilinde veya yakınında olamaz.

Müracaat usulü ve inceleme:

Madde 49 – Genel ev olmayan yerlerde böyle bir ev açmak için müracaat edildiği takdirde, o yerde fuhuşla meluf kadınlar olup olmadığı incelenir. Bu gibi kadınların bulunması halinde, bu Tüzükte yazılı kayıt ve şartlara uyulmak ve açılacak genel evde sanatlarını yapacak olanlar o yerin fuhuşla meluf olan kadınlardan ibaret bulunmak ve kendilerinin böyle bir evde sanatlarını yapmaları için rızaları alınmış olmak şartıyla, müracaat sahibinin isteği bu Tüzük hükümlerine göre muamele yapılmak suretiyle yerine getirilir.

Madde 50 – Genel ev açmak isteyenler evvela bir dilekçe ile mahallin en büyük mülkiye amirine müracaat edecekler ve bu dilekçede Tüzük hükümlerine tamamen uyacaklarını, gerek bu hükümlere, gerekse zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonu tarafından alınacak karar ve tedbirlere aykırı hareket etmeyeceklerini kabul ve taahhüt eyleyeceklerdir.

Dilekçe sahibi ve varsa ortakları; adlarıyla soyadlarını, doğdukları ve oturdukları yeri ve yaşlarını belirterek dilekçeyi imza edeceklerdir.

Madde 51 – 50 nci maddede yazılı dilekçeye aşağıdaki belgeler eklenir ve dilekçede bu belgelerin nelerden ibaret olduğu belirtilir. Belgeler de ayrıcadilekçeyi verenler tarafından imzalanır.

a) Binanın her katının planını gösteren bir kroki ve binanın bulunduğu mahalle ve sokak ismiyle kapı numarasını ve malsahibinin kimliğini bildiren beyanname,

b) Dilekçeyi verenlerin 9 x 12 boyunda ve arkasında imzaları bulunan ikişer fotoğrafları,

c) Hizmetçi, kapıcı ve benzeri müstahdemlerin adı ve soyadı ile doğdukları ve oturdukları yer ve yaşları hakkında bilgi ve arkalarında adlarıyla soyadları yazılı ikişer fotoğrafları.

d) Açılacak evde sanatlarını yapacak genel kadınların adı ve soyadı, doğdukları ve oturdukları yer ve yaşları hakkındaki bilgileri ve ellerindeki hüviyet muayene cüzdanlarının numarasını gösteren bir liste ve her birinin, arkasında ad ve soyadları yazılı birer fotoğrafı,

e) **(Mülga : 31.1.1973 - 7/5786 K.)**

f) Genel ev açmak isteyen evli kadınların kocalarının rıza ve muvafakatları olduğuna dair noterlikçe onaylı belge.

Madde 52 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Dilekçeyi alan makam, bunları ekleri ile birlikte Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyonuna gönderir. Komisyonca görevlendirilecek sağlık ve icra kısmı memurlarından müteşekkil bir heyet, dilekçede ismi geçen kimseler hakkında gereken incelemeyi süratle yapıp genelev olacak binayı gördükten sonra inceleme ve görgü sonuçlarını komisyona bir raporla bildirir. Genelev olacak yerin ve bu evi açmak isteyen ve burada

sanatını yapacak kadınların durumları Tüzük hükümlerine uygun ise, dilekçe sahibinin isteği komisyonca kabul edildikten ve en büyük mülkiye amirince onaylandıktan sonra bu yerin açılmasına polisçe müsaade olunur.

Bir şahıs, ancak, ikametgahının bulunduğu belediye hududu içerisinde genelev açabilir.

Genelev patronları ve yöneticileri, belediye hududu içindeki ikametgahlarını zabıtaya bildirmekle mülkellef olup, işlettikleri genelevlerin bulunduğu belediye hududu dışına çıkmak istediklerinde durumu bir vekil göstermek suretiyle mahallin en büyük polis amirine bildirirler.

Bir şahıs, aynı belediye hududu içerisinde olmak ve her biri için ayrı ayrı sorumlu yönetici göstermek şartıyla birden fazla genelev açabilir. Yöneticiler (patron vekilleri), patronları hesabına işlettikleri genelevlerin bu Tüzük hükümlerine göre çalıştırılmasından patronla birlikte sorumludurlar.

Yöneticilerin (patron vekillerinin), genelev patronları için bu Tüzükte gösterilen vasıf ve şartları haiz olmaları gereklidir.

Telefon

Madde 53 – Telefon tesisatı bulunan yerlerdeki genel evlerde daima konuşmaya hazır şekilde telefon bulundurulması mecburidir.

Genel ev açamıyacak olanlar :

Madde 54 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Aşağıda yazılı şahısların genelev açmalarına müsaade edilmez:

- a) 40 yaşını bitirmemiş olanlar,
- b) Mahcurlar,

c) Ağır hapis veya altı aydan aşağı olmamak üzere hapis cezasına mahkûm edilerek cezasının tamamen infazından veya af yahut zaman aşımı ile düştüğü tarihten itibaren beş yıl geçmemiş olanlar,

- d) Yabancı tabiiyette ve tabiiyetsiz olanlar.

Genel ev işletenlerin mükellefiyeti:

Madde 55 – (Değişik: 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Genelev sahipleri yanlarında çalışanlardan her ne tarzda olursa olsun hasta olanları hemen muayene tabibine bildirmekle yükümlüdürler.

Tabip, muayeneye gelemeyecek derecede hasta olanların yanlarına giderek muayenesini yapar ve cüzzam, uyuz, empetigo, entertrigo, ilerlemiş verem hastalıklarından başka bir hastalığı olup da bulunduğu yerde tedavisi mümkün olmayanların veya etrafı için bulaşma tehlikesi gösterenlerin hastanelerden birine kaldırılması için gereken teşebbüsleri yapar.

Madde 56 – Genel ev sahipleri; yanlarında çalışanlardan her ne tarzda olursa olsun:

- a) Genel kadınlardan gününde muayeneye gitmeyenleri göndermeğe,
- b) Başka eve çıkan evinden ayrılan veya yeniden alınan genel kadınlarla hizmetçilerin,
- c) Hasta olanlarla gününde muayeneye gitmeyen kadınların, Kimliklerini 24 saat zarfında polise bildirmeğe mecburdurlar.

Madde 57 – Genel ev sahiplerinin, her ne suretle olursa olsun hasta bir kadının ziyaretçi ile cinsi münasebette bulunmasına müsaade etmeleri veya kadını zorlamaları, yanlarında çalışan genel kadınlara fena muamele yapmaları yasaktır.

Madde 58 – Genel ev sahipleri, evin müşterek salonu ile kadınlara tahsis edilen odaların, yatakların ve diğer eşyaların temizliklerini sağlamakla mükelleftirler.

Madde 59 – Genel ev sahipleri, yanlarında çalışan genel kadınların her birinin bir oda ayırırlar. Evlerinde komisyonca, birleşmeye ayrılan ve ruhsat tezkerelerinde yazılı bulunan oda sayısından fazla genel kadın bulundurulması komisyon kararına bağlıdır.

Madde 60 – Genel ev sahiplerinin bizzat veya yanlarında çalışan genel kadınlar veyahut müstahdemler vasıtasıyla müşteri celbine çalışmaları yasaktır.

Madde 61 – Genel evlere kendi rızasıyla giren ve orada fuhuş yapan bir kadının, diğer bir genel eve geçmek veya islahihâl eylemek üzere oturduğu genelevi terketmek istemesi halinde, her hangi bir vaad veya mecburiyet veya borçla bağlı bulunmuş olsa dahi, arzusuna aykırı orada alıkonulduğu anlaşılırsa, kadının kimlik ve sanatına ait belgeleriyle birlikte derhal çıkması sağlanır.

Madde 62 – Genel ev sahiplerinin 21 yaşını bitirmemiş olan kadın veya kızlarla, komisyonca tescil edilmemiş kadınları her ne suretle olursa olsun evlerine kabul etmeleri yasaktır.

BEŞİNCİ KISIM

Birleşme yerlerinin açılma şartları ve mükellefiyetler:

Sağlık şartları ve bölge:

Madde 63 – 46, 47 ve 48 nci maddeler hükümleri birleşme yerlerinin açılması hakkında da uygulanır.

Müracaat usulü ve inceleme :

Madde 64 – 50, 51 (d bendi hariç) ve 52 nci maddelerde yazılı hükümler birleşme yerleri içinde uygulanır.

Telefon:

Madde 65 – 53 ncü madde hükümleri birleşme yerleri hakkında da uygulanır.

Birleşme yerleri açamıyacak olanlar:

Madde 66 – 54 üncü madde hükümleri birleşme yerleri açacaklar hakkında da uygulanır.

Birleşme yerleri işletenlerin mükellefiyeti:

Madde 67 – Sanatlarını birleşmelerinde yapacaklarına dair komisyonca usulüne göre verilmiş hüviyet muayene cüzdanı olmayan kadınlar ile genel evkadınları birleşme yerlerine kabul edilemez.

Madde 68 – Birleşme yerleri ancak kısa müddetlerle görüşmek üzere gelecek çiftlere mahsustur.

Madde 69 – Birleşme yerlerine erkek ve kadının ayrı ayrı gitmesi ve birleşmeye mahsus olan odalar dışında bu yerlerde birlikte oturmaları yasaktır.

ALTINCI KISIM

Tek başına fuhuş yapılan evlerin açılma şartları ve mükellefiyetler

Sağlık şartları ve bölge :

Madde 70 – 46, 47 ve 48 inci maddeler hükümleri tek başına fuhuş yapılan evler hakkında da uygulanır.

Müracaat usulü ve inceleme:

Madde 71 – 50, 51 (d ve f bentleri hariç) ve 52 nci maddeler hükümleri tek başına fuhuş yapılan evler hakkında da uygulanır.

Tek başına fuhuş yapanların mükellefiyeti:

Madde 72 – 18 inci maddede yazılı kadınlar; ikametgahlarını değiştirmek istedikleri zaman, keyfiyeti ve geçecekleri evi nihayet bir hafta önce mahallinen büyük mülkiye amirine yazı ile bildirmekle mükelleftirler.

Madde 73 – Tek başına fuhuş yapanların bizzat veya yanlarında çalışan müstahdemler vasıtasıyla müşteri celbine çalışmaları yasaktır.

Madde 74 – Tek başına fuhuş yapılan yerlere, kayıtlı müstahdemlerin dışındaher ne suretle olursa olsun başka kadın alınamaz.

YEDİNCİ KISIM

Fuhuş yerlerine ait müşterek hükümler

Korunma tedbirleri:

Madde 75 – (Değişik : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Fuhuş yerlerinde alınması gerekli genel hijyen şartları yanında bir korunma aracı olarak prezervatif bulundurulur. Bu prezervatifler, ziyaretçi-lerden arzu edenlere bedeli mukabilinde verilir.

Yasaklar:

Madde 76 – Fuhuş yerleri oda oda veya kısmen kiraya verilemez. Bu gibi yerlerde her nevi sanat ve ticaretin yapılması yasaktır.

Madde 77 – Fuhuş, yerlerine yaşı 18 den aşağı görülenlerle, resmi elbisesini taşıyan okul öğrencilerinin kabulü yasaktır.

Madde 78 – Fuhuş yerlerine saat 24.00 den sonra hiçbir ziyaretçi kabul edilmez.

İdari hükümler:

Madde 79 – Fuhuş yerlerine behemahal bir kapıdan girilir ve çıkarılır. Diğer sokak, ev, dükkan, kahve, gazino ve otel gibi yerlere ayrı kapı açtırılmaz. 51 inci maddede yazılı krokide, evin giriş kapısından başka mevcut olan kapıları da behemahal gösterilir ve bu kapılar kapatılır.

Madde 80 – Fuhuş yerlerinin kapısında veya önünde reklam mahiyetini haiz renkli ışıkların yakılması yasaktır. Ancak kapı önünün aydınlatılması için küçük ve renksiz bir elektrik lambası veya diğer bir aydınlatma vasıtası kullanılmasına müsaade olunur.

Madde 81 – Fuhuş yerlerinin kapıları camsız ve daima kapalı olacak ve ancak ziyaretçiler tarafından çalındıktan sonra açılacaktır.

Kapı zili veya tokmağının yanında evin numarasını gösteren okunaklı bir levha bulunacaktır. Evin bütün pencerelerine yolun seviyesinden itibaren iki metre yüksekliğindeki hizaya kadar buzlu veya sair herhangi bir surette gayri şeffaf kılınmış cam geçirilecek ve birinci katın bu yüksekliğe kadar olan pencere kanatları mihlanarak hiç bir suretle açılmasına müsaade edilmeyecektir. Diğer katların pencereleri açılabilirse de kadınların pencere önünde açık saçık oturarak kendilerini teşhir etmeler ve geçenlere söz atmaları yasaktır.

Madde 82 – Habersiz ev değiştiren ve yeni taşındığı evi haber vermeyen kadınların sanatlarını tek başına yapmalarına müsaade edilmez.

Polise haber verilecek haller:

Madde 83 – Fuhuş yerlerinde ispirotolu içkilerle her çeşit uyuşturucu maddelerin kullanılması, kumar oynanması, gürültü, eğlenceler yapılması yasak olupbundan ev sahipleri sorumludur. Dışardan getirdikleri bu gibi maddeleri kullan-mak isteyen ziyaretçileri ev sahibi hemen polise haber verecektir.

Madde 84 – Fuhuş yerlerinin sahipleri, yanlarına gelen, Hükümetçe aranmaktaolduğunu bildikleri, mahkûmları ve şüpheli şahısları derhal polise bildireceklerdir.

Teftiş:

Madde 85 – Fuhuş yerleri, mahallin en büyük polis ve sağlık amirleri veya yardımcıları tarafından ayrı ayrı veya birlikte veyahut bunların görevlendirecekleri, bu Tüzüğün 7 ve 8 inci maddelerinde yazılı, sağlık ve icra kısmı memurları tarafından birlikte teftiş olunurlar. Ancak, bu işle görevlendirilen sağlık ve icra kısmı memurlarının teftiş edecekleri yeri ve zamanını amirlerinebildirmeleri ve teftişe yetkili olduklarına dair bir belgeyi yanlarında bulundurmaları ve teftiş neticesini 86 ncı maddede gösterilen deftere kaydetmelerive imzalamaları lazımdır.

Madde 86 – Fuhuş yerleri işletenler, bu yerlerde teftiş ve kontrollerin neticesini kayda mahsus, örneği ekli bir defter buldurmağa mecburdurlar. Bu defter komisyonca onaylanır.

Madde 87 – Fuhuş yerleri 85 inci madde hükümlerine uyulmak şartıyla her zaman teftiş edilebilir. Burada bulunan genel kadınların hüviyet muayene cüzdanları incelenir. Cüzdanları olmıyanlar hakkında 20 nci madde gereğince işlem yapılır.

Madde 88 – Teftiş sırasındakadınlarla beraber rastlanacak olan ve zührevi hastalıklardan birine tutulmuş olduğundan şüphe ve endişe olunan erkeklerin de Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 106 ncı maddesi gereğince bu hastalıkları bulunmadığına dair rapor göstermeleri veya kendilerini muayene ettirip zührevi hastalıkları olmadığını ispat eylemeleri için adresleri alınır.

Belirli ve açık adresleri olmıyanlarla kimliklerini ispat edemiyenler muayeneye sevk olunur. Hasta olduğu anlaşılanlar hakkında adı geçen kanunun 107 ve 108 inci maddelerine göre işlem yapılır.

İcra kısmı dışında kalan memurlar:

Madde 89 – Mahallin zabıta memurları, 8 inci maddede yazılı kısım memurlarının bu Tüzük ile tayin edilen görev ve yetkilerine giren işlerle meşgul olamazlar, fuhuş yerlerine giremezler. Suç işlenmesi, istimdatta bulunulması, huzur ve sükünü bozan hadiselerin çıkması, en büyük polis amirinin lüzum hasıl oldukça sırf icra kısmı memurlarına yardım maksadiyle bazı memurlar görevlendirilmesi gibi haller bundan müstesnadır.

Taşınma, işletmenin başkasına geçmesi:

Madde 90 – Fuhuş yerlerinin başka yere taşınması ve başkası tarafından işletilmesi ancak müsaade ile olur. İlgililer bu husus için mahallin en büyük mülkiye amirine müracaat ederler. Taşınma için verilen dilekçelere 51 inci maddenin (a) ve (e) bentlerindeki beyanname ile taahhütname eklenir. Taşınılan yerle, işletilmesini alan şahıs Tüzükte yazılı şartları haiz olmalıdır.

Kapatma:

Madde 91 – Bu Tüzükte Fuhuş yerleri hakkında konulan kapatma cezasından maksat, Tüzükte yazılı süre içinde bu yerlerin mühür altında kapalı bulundurulması ve evi işletenlerin yine bu sürede her nerede olursa olsun sanatlarını yapmaktan men edilmesidir.

Madde 92 – Fuhuş yerlerinin kapatılması ve genel ev sahipleriyle genel kadınların bu Tüzük hükümlerine aykırı düşen fiil ve hareketlerinden ötürü kovuşturma yapılması veya bu Tüzükte yazılı cezaların uygulanması, zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonunun kararı ve mahallin en büyük mülkiye amirinin onayı ile olur.

Bu gibi hallerde düzenlenen tutanak mülkiye amirine sunulur. Mülkiye amiri, Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 8 inci maddesindeki yetkisini kullandığı takdirde komisyona bilgi verir. Kullanmadığı veya hadise, sözü geçen madde hükümlerine temas etmediği takdirde evrakı komisyona havale eder.

Madde 93 – (Değişik: 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Bir yılda iki defa kapatılan fuhuş yerleri bir daha açtırılmaz ve bu gibi yerleri işletenler için yeniden fuhuş yeri açmak üzere izin verilmez. Yılın hesaplanmasında, kapatma tarihi başlangıç kabul edilir.

Müstahdemler:

Madde 94 – Fuhuş yerlerinde çalışan müstahdemlerden erkekler 25, kadınlar 35 yaşından aşağı olamazlar. Yaşı müsait olup da görünüşe göre ziyaretçilerlecinsi münasebette bulunduğu şüphe edilen ev hizmetçileri haftada bir defa muayene olunur. Şüphenin gerçekleşmesi halinde haklarında derhal genel kadınlara dair hükümler uygulanır.

İzinsiz fuhuş yapılan evler:

Madde 95 – İzin alınmadan içinde gizli fuhuş yapıldığı iddia veya ihbare edilen veyahut her ne şekilde olursa olsun muttali olunan evler hakkında ahlak zabıtası memurları tarafından önce gizli inceleme yapılır. Bu gibi evlerde gizli fuhuş yapıldığı delilleriyle tesbit edildiği takdirde, düzenlenecek tutanaklar gizli inceleme raporları ile birlikte en büyük polis amiri tarafından komisyona sunulur. Bu yerler hakkında komisyonca 104 üncü maddeye göre işlem yapılır.

SEKİZİNCİ KISIM

Otel, pansiyon, misafirhane, benzeri yerler

Madde 96 – (Değişik : 31.1.1973-7/5786 K.)

Otel, motel, pansiyon, misafirhane, hamam, plaj, bar, pavyon, çalgılı kahve, diskotek, içkili gazino, gece klübü, tavernave benzeri isimler altında işletme ruhsatı alınan yerlerde, gerçek amaç ve anlamda uzak olarak genel kadınlara sanat icra etmek imkanının verildiği veya bugibi yerlerin bir genelev özellik ve mahiyetinde kullanıldığı, 95 inci maddeye göre tespit olunursa, bu tesisler ruhsatsız açılmış birleşme yerleri sayılarak sahipleri veya işletenler hakkında komisyonca 104 üncü madde uyarınca işlem yapılır.

Madde 97 – Otel, pansiyon ve misafirhaneler hariç, 96 ncı maddede yazılı sair yerlerde 21 yaşını bitirmemiş kadın ve kızlar çalıştırılmaz. Genel kadın olarak tescil edilenlerin bu gibi yerlerde bilerek çalıştırılmaları yasaktır.

Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 12 nci maddesinde yazılı yerlerde kız ve kadınların çalışabilmeleri, o yerin en büyük mülkiye amirinin iznine bağlıdır.

Madde 98 – 96 ncı maddede yazılı yerlerde her ne nam altında olursa olsun çalışan kadın ve kızların isimleri ve ikametgahları polisçe bir deftere kayıt olunur. Ve birer fotoğrafı alınır. Bunların fuhuş yaptıkları soruşturma sonunda anlaşıldığı takdirde haklarında genel ve 23 üncü maddedeki kadınlara dair olan hükümler uygulanır.

Madde 99 – 96 ncı maddede yazılı müesseseleri işletenlerin, çalıştırdıkları kadınları, müşterileri ile cinsi münasebette bulunmaya teşvik eylemleri veya bu hususu sağlayacak tedbirlere başvurmaları yasaktır.

DOKUZUNCU KISIM

Ceza hükümleri

Madde 100 – a) 58, 73, 80, 81, 86 ve 97 nci maddelerle 94 üncü maddenin birinci fıkrası hükümlerine riayet etmeyenlerin genel evleri üç gün, tekerrürü halinde onbeş gün,

b) 55 inci maddenin birinci fıkrası hükmüne aykırı hareket edenlerin genel evleri on gün ve tekerrüründe bir ay,

c) 59, 60, 67, 68, 69, 72, 75, 76, 83 ve 99 uncu maddeler hükümlerine riayet etmeyenlerin genel evleri on beş gün, tekerrüründe iki ay,

d) 56, 57, 61, 62, 77, 78 ve 84 üncü maddeler hükümlerine muhalefet edenlerin genel evleri bir ay, tekerrüründe iki ay,

kapatılır.

Madde 101 – 74 üncü madde hükmüne aykırı hareket edenlerin evleri üç gün, tekerrüründe 15 gün kapatılır. Bu yerlerde başka kadınların fuhuş yaptıkları tesbit edildiği takdirde ev üç ayı geçmemek üzere kapatılır, tek başına fuhuş yapan kadın hakkında da 20 nci maddeye göre işlem yapılır.

Madde 102 – 53 ve 65 inci maddelerde yazılı yerlerdeki telefonu her ne sebebeple olursa olsun, konuşmaya hazır bulundurmayanların ve 54 üncü maddenin (b), (c) ve (d) bendlerinde yazılı hallere sonradan düşer olanların genel evive birleşme yeri kapatılır.

Madde 103 – Tek başına fuhuş yapılan evler için komisyonca belirtilen bölgenin dışında kalan evlerin sahipleri; evlerini fuhuş sanat ve geçim vasıtasıyla yapmış olduğunu bildiği birisine kiraladığı zaman veya kiraladıktan sonra bu durumu öğrenir ve komisyonu haberdar etmezse haklarında Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesi gereğince kovuşturma yapılır. Böyle bir yerde fuhuş yapan veya yap-tıran malsahibi ise, üç ay süre ile kapatılır.

Madde 104 – Usulü dairesinde izin alınmadan içinde gizli fuhuş yapıldığı delilleriyle tesbit edilen 95 ve 96 ncı maddelerde yazılı mahaller komisyon kararıyla üç ayı geçmemek üzere kapatılır.

Madde 105 – 79 uncu madde hükmüne riayet etmeyenlerle sonradan izinsiz kapı açanların evleri onbeş gün süre ile kapatılır ve kapı kendilerine örttürülür.

Fuhuşa aracılık edenler :

Madde 106 – Fuhuş yerleri açmak için izin almadığı halde fuhuş maksadıyla bir takım kimselere (tescil edilmiş genel kadınlardan dahi olsa) kadın getirme-ğe aracılık eden veya müsaadesi verilen ev dışında fuhuşa aracılık tarzında faaliyette bulunan kimseler hakkında Ceza Kanunu hükümlerine göre kovuşturma yapılır.

Madde 107 – Bu Tüzük hükümlerine aykırı fiil ve hareketler suç teşkil ettiği takdirde müsebbipleri hakkında ayrıca cezai kovuşturma yapılır.

ONUNCU KISIM

Sosyal yardım

Komisyonun himayesi :

Madde 108 – Fuhuş hayatından vazgeçmek istediğine kanaat getiren genel kadınları zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonu himaye edecektir. Bu gibi kadınların ellerinden alınmış olan nüfus hüviyet cüzdanları geri verilir ve durumlarının bir süre gizlice göz altında bulundurulmasına itina edilir.

Hayır derneklerinin himayesi :

Madde 109 – Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonları, genel kadınları fena hayatlarından vazgeçirebilmek veya yeniden fuhuş hayatına atılmış veya atılmak üzere bulunan kadınları bu fena yoldan kurtarmak için alacakları tedbir ve yapacakları teşebbüslerde, bu maksatlarla veya buna yakın gayelerle teşekkül etmiş olan hayır derneklerinin çalışmalarından faydalanırlar. Komisyon, bu gibi derneklerle temasa geçerek yılda bir defa olağanüstü toplantı yapar ve bu dernekler başkan veya temsilcilerini davet ederek bunlarla beraber fuhuşun zararlarını önliyecek, düşmüş kadınları fena hayatlarından kurtaracak tedbirleri alır.

ONBİRİNCİ KISIM

Zührevi muayene evleri – Hastaneler

Zührevi muayene evleri:

Madde 110 – Genel kadınlarla 23 üncü maddede yazılı kadınların, bu Tüzüğün 25 inci maddesine göre yapılacak muayeneleri için genel evlere ayrılan sokakların yakınında veya komisyonca tensip olunacak sair mahallerde ihtiyacı karşılayacak zührevi muayene

evleri açılır. Bu evler, kadınların muayeneleri ve icabında ayakta mümkün olan tedavileri için gereken fenni tesisatı havi olacaktır.

Hastaneler:

Madde 111 – Bu Tüzüğün 25 inci maddesi gereğince muayeneye tabi tutulan kadınlardan, Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 129 uncu maddesinde yazılı hastalıklara yakalanmış olanların tedavisi için yeter büyüklükte hastane açılır. Buna imkan olmadığı veyahut bu gibi kadınlar fazla miktarda bulunmadığı takdirde, mevcut hastanelerden bir veya birkaç koğuş ayrılarak zührevi hastalıklar yakalanmış kadınlara tahsis olunur.

İlk yardım merkezleri:

Madde 112 – Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 20 nci maddesinin 12 nci ve Belediye Kanununun 15 inci maddesinin 52 nci fıkraları gereğince kurulacak ilk yardım merkezlerinin bir kısmı veya bir tanesi genel evlere civarca olan mahalde açılır. Gece ve gündüz açık bulundurulacak olan bu merkezlerde; koruyucu tedbirler ve tedaviler parasız yapılır.

Masraflara ait müşterek hükümler:

Madde 113 – Zührevi muayene evleri, hastaneler ve ilk yardım merkezlerinin kurulma ve işletme masrafları, Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 131 inci maddesi gereğince belediyelere aittir. Eğer tedavi, 111 inci maddenin son fıkrası gereğince mevcut diğer hastanelerin birinde yapılırsa, bu hastanelere, ayrılan yatak adedi nisbetinde para yardımı yapılır.

Valiler, mali durumları müsait olmayan belediyelerin, bu müesseseleri idareye yetecek masrafları ilgili makamlarla ilgili makamlarla bölüşmeleri için gereken teşebbüslerde bulunmakla mükelleftirler.

ONİKİNCİ KISIM

Mali hükümler

Alınacak ücret:

Madde 114 – Fuhuş sebebiyle bulaşan zührevi hastalıklarla mücadele için yapılacak masraflara karşılık olmak üzere genel ev sahiplerinden her ay muayyen bir ücret alınır.

Evlerin derecelendirilmesi:

Madde 115 – Genel evler; buldukları semt, haiz oldukları konfor, alınan vizite ücreti ve sanatı yapan kadın sayısı gözönünde tutulmak suretiyle, zühre-vi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonları tarafından derecelendirilir.

114 üncü maddeye göre alınacak ücretin miktarı; birinci derecede 300 - 700, ikinci derecede 200 - 300, üçüncü derecede de 100 - 200 liradır.

Azami ve asgari hadlerin tayini :

Madde 116 – Asgari ve azami hadlerin tayini; vilayet ve kaza merkezlerinin nüfusuna, sosyal ve ekonomik durumuna göre komisyon kararıyla yapılır.

Ücretin tahsili:

Madde 117 – Zührevi hastalıklar ve fuhuşla mücadele komisyonunca tayin edilen derecelere göre alınacak ücretler, belediye tahsildarları tarafından her ay sonunda genel ev sahiplerinden belediye gelirlerinin tahsilindeki usuller dairesinde makbuz karşılığında alınır.

Bu suretle tahsil olunan paralar; zührevi hastalıklarla mücadele için, bütçelerindeki ödeneğe eklenmek üzere belediyeler veznelerine yatırılır.

Alınacak ücretin sarf yeri:

Madde 118 – Genel ev sahiplerinden alınacak ücretler, mücadele komisyonları tarafından tayin edilecek, zührevi hastalıklarla mücadele hizmetleri dışında kullanılamaz.

Bütçe teklifi:

Madde 119 – Belediyelerce; her yıl bütçesine zührevi hastalıklarla mücadele maksadiyle konulacak tahsisat miktarı, bütçelerin hazırlanması sırasında komisyonlar tarafından, o yıl içinde yapılacak hizmet, çalıştırılacak memurların aded ve ücretleri gösterilmek suretiyle tesbit veteklif olunur.

Aylık hesap cetvelleri:

Madde 120 – Belediyeler; her ay sonunda, o ay içinde toplanmış olan ücretlerle, yapılan masrafı ve kalan miktarı bir cetvelde komisyonlara bildirirler.

ONÜÇÜNCÜ KISIM

Müteferrik hükümler

Madde 121 – Komisyona gelen veya komisyonda görüşülen veyahut karara bağlanan her şey son derece gizli tutulur. Fena yola düşmeğe mütemayil genç kızların ve kadınların bu yoldan kurtarılmaları bu yoldan kurtulmaları için lüzumuna göre hayır cemiyetlerini, zaruret halinde ana baba, veli veya vasilerine verilecek bilgiler müstesna olmak üzere, hiç bir şahsa hususu surette bilgiler verilmez. Gizli olan bu bilgileri başkalarına duyuranlar hakkında, Devletin gizli kayıtlarını ifşa edenler hakkındaki, ceza uygulanır.

Madde 122 – 7 ve 8 nci maddelerde yazılı sağlık ve icra memurları, bu Tüzük hükümlerinin şümulüne giren her çeşit olay ve işlemlere ve bunların cereyan ettiği mahallere ve bunlarla ilgili şahısların bu olay ve işlemler dolayısıyla öğrenilen hallerine ait bilgileri, komisyon ve kanuni mercilerden başka mahallere bildiremezler. İlgililerin fotoğraflarının çekilmesine müsaade edemezler.

Madde 123 – Bu tüzüğün yürürlüğe girdiği tarihten önce mevcut olan genel evler, birleşme yerleri ve tek başına fuhuş yapan evler, durumlarını üç ay zarfında bu Tüzükte derpiş edilen esaslara uydurmak zorundadırlar.

Madde 124 – 12/11/1933 tarihli ve 15264 sayılı Bakanlar Kurulu kararnamesiy- le yürürlüğe konulan (Fuhuşla ve Fuhuş Yüzünden Bulaşan Zührevi Hastalıklarla Mücadele Nizamnamesi) ve tadilleri kaldırılmıştır.

Ek Madde – (Ek : 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Genelevlerde ve tek başına fuhuş yapılan evlerde, Genel kadın olarak evli kadın çalıştırılmaz.

Ek Geçici Madde – (Ek: 31.1.1973 - 7/5786 K.)

Bu Tüzüğün yayımı tarihinden önce genelev işletme müsaadesi almış olan genelev patronlarında, halen işletmekte oldukları genelev için 54 üncü maddenin(a) bendindeki 40 yaş kaydı aranmaz.

Madde 125 – 24/4/1930 tarihli ve 1953 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 128 nci maddesi gereğince hazırlanan bu tüzük, Resmi Gazete ile yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 126 – (Değişik 3.1.1973 - 7/5786 K.)
Bu tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.